

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

356. An beneficium resignari possit criminoso & infami.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

cum resignatio fuerit admissa vivente resignante, & effectus ejus solum suspensus auctoritate Papæ, usque ad clericatum resignatarii: & cum conditio concernat solum habilitatem recipientis, qui tempore actus erat inhabilis, satis est, ut in voluntate Papæ, etiam resignante mortuo, fiat habilis. Paris. num. 74.

Questio 355. Num resignari possit beneficium ei, qui quidem laicus non est, est tamen factus clericus ab Episcopo non suo, sine consensu proprii Episcopi. Idem est de eo, cui resignatum beneficium, & facta gratia sub dicta clausula: quamprimum factus fuerit clericus; an subsistat resignatio, suscepto clericatu ab Episcopo non proprio?

Respondeo negativè: Sive de eo pariter quod ad hoc loquendum ac de laico. Paris. num. 58. juncto n. 82. citans Rebuff. de pacif. possessor. n. 227. Gemin. cons. 133. &c. quia talis exercitium sui clericatus non habet, seu irrita est collatio talis clericatus quod ad exercitium. c. cum nullus. de tempor. ord. in 6. estque suspensus, & per consequens ei conferri nequit beneficium, aut reservari pensio, juxta DD. in c. quod translationem. de elect. Paris. nu. 60. siquidem paria sunt, non habere characterem ad effectum beneficia consequendi, & habere tali modo, ut careat executione, ut Card. in clem. si qui. q. 17. de etate & qualitate. n. 21. Paris. n. 64. Unde nec resignatio conditionalis purificatur per existentiam conditionis nullius, quia gratia conditionalis est, & in diem characteris ritè suscepti prolata; dum enim Papa contulit in tempore, quo esset clericali characteris ritè insignitus, intellexit, ita eum insigniri debere, ut esset capax gratiæ. Paris. n. 61. & 62. Secus tamen est, seu valebit resignatio, uti & satis est ad effectum executionis clericatus, si proprius Episcopus consenserit aut vel post actum, ratificando illum. Paris. n. 66. juncto n. 87. Porro probari talem licentiam proprii Episcopi assertionem ordinantis, tradit Paris. cit. n. 66. citans Oldr. cons. 15. n. 3. &c. Vel etiam, quia Episcopus ordinans in literis clericatus attestetur de licentia proprii Episcopi. Vel quia proprius Episcopus postea ei ut clerico contulit beneficium, Paris. n. 67. & 68.

Questio 356. An beneficium resignari possit criminoso, & infami?

Respondeo primò in genere distinguendo: Si crimen tale est, ut reddat indignum, nulla est resignatio. Paris. l. 4. q. 3. nu. 2. citans Felin. in c. postulasti. de rescript. Sely. de benef. p. 3. q. 11. n. 157. Menoch. de arbitr. jud. casu 202. nu. 37. &c. Secus est, si crimen non reddat indignum. Paris. nu. 3. citans Menoch. ubi ante. Roch. de jurep. v. honorificum. q. princ. ac dicens, hanc distinctionem tradi in c. grave nimis. de preb. & firmatam à Rota in Dertus. sacristia. 10. Feb. 1547. Pro regulâ verò, quæ crimina indignum & inhabilem reddant, ex Lamb. de jurep. p. 1. l. 2. q. 9. nu. 23. hanc tradit Paris. loc. cit. n. 4. ut ea delicta, quæ inducunt privationem, excommunicationem & infamiam juris vel facti, reddant indignum. Et quidem, quòd crimen, ob quod quis privandus venit, inducat hanc indignitatem, ratio est, quòd facilius quis prohibeatur à beneficio consequendo, quam privetur jam ac-

quisito. Paris. n. 5. Quò ad excommunicationem verò, ratio est, quòd excommunicati admitti non debeant ad res Ecclesiæ, cum sint extra Ecclesiam. c. dilectus. de rescript. Paris. num. 6. quò ad infames, quia sunt privandi, ut Lamb. loc. cit. nu. 15. Paris. num. 7.

2. Respondeo secundò in particulari: Resignari non posse. Primò beneficium homicidæ. Paris. n. 8. citans Rebuff. de pacif. possessor. num. 258. Secundò per juro. Paris. nu. 10. juxta c. querelam. de jurejurando. Tertiò hæretico, cum nec ille habere possit beneficium. Paris. nu. 14. extenditur hoc ipsum ad hæretici filios. Paris. n. 15. citans Hojed. de incompt. benef. p. 1. c. ult. num. 6. Quartò Ichismatico. c. nos consuetudinem. d. 2. Paris. num. 18. Quintò sortilego c. 1. de sortileg. cum comparetur hæretico. Paris. à num. 21. Sextò sacrilego, cum neque is consequi possit beneficium. c. venerabilem. de elect. Paris. nu. 23. citans Abb. & alios in c. conqueslus. de foro compet. Septimò falsario literarum Apostolicarum. c. ad falsariorum. de crimine falsi. Paris. n. 24. Octavò uturario publico, utpote incapaci obtinendi beneficium. c. de Petro. d. 47. Paris. nu. 26. citans Rebuff. de pacif. poss. n. 281. quia, ut idem ibid. est infamis. Nonò apostata. Paris. n. 30. Undecimò reo laza majestatis. Paris. n. 29. Duodecimò lufori ludorum prohibitorum non posse resignari beneficium curatum, tradit Paris. n. 65. testans sic resolutionem à Rota in Pampilonens. Paroch. 21. Maii 1574. cum aleator indignus sit, cui conferatur beneficium: & si est publicus, nulla sit ipso jure collatio illi facta; & si est occultus, facta ei collatio sit irritanda. Paris. nu. 67. ex Abb. & aliis in c. inter dilectos. de excess. Prælator.

3. Respondeo tertio: Notoriè infami resignari nequit beneficium. Paris. loc. cit. n. 43. citans Abb. Hojed. Rebuff. &c. Porro Papa admittendo resignationem in favorem dictorum inhabilium, tamen sciat inhabilitatem non videri cum iis dispensare, stante regulâ Cancell. 46. (ubi hac habentur: Item per quamvis signaturam in quavis gratia nullatenus dispensatio veniat, nisi dicta gratia totaliter effectum hujusmodi dispensationis concernat, vel aliis nihil conferat aut operetur.) tradit Paris. loc. cit. n. 63. & 64. dicens, id esse valde notandum; cum aliis communiter scribant DD. Papam vel Imperatorem promovendo inhabilem, censerit cum eo dispensare.

Questio 357. An irretitis censuris Ecclesiasticis resignari possit beneficium?

Respondeo primò: Non potest resignari beneficium excommunicato. Paris. l. 4. q. 3. n. 44. dicens sic resolutionem à Rota in Gnesens. Præceptor. 23. Mart. 1547. Similiter permutationem beneficii factam excommunicato, vel cum excommunicato esse nullam, tradit Paris. loc. cit. n. 45. citans Covar. in c. aliqua mater. p. 1. c. 7. num. 2. Colman in pragm. sanct. rit. de collat. 5. in super. cum collatio facta excommunicato sit ipso jure nulla c. postulasti. de clerico excomm. Paris. num. 47. citatis plurimis. Idque etiam postmodum secuta fuisset legitima absolutio. Paris. nu. 50. citans Archid. in c. postulasti; plura de hoc vide infra, ubi, an cum excommunicato fieri possit permutatio. Limitanda tamen responsio: nisi in provisione facta in favorem excommunicati (idem est de aliis, censuris irretitis; puta, suspensus &c.) apponatur clausula apponit